

SZANOWNI RODZICE !!!

Zastanawiacie się, jak pomóc swojemu dziecku w nauce szkolnej w domu?

Bez waszej aktywności edukacja dziecka nie będzie udana!

Zapoznajcie się z kilkoma wskazówkami, które mogą pomóc!!!

Dom rodzinny jest miejscem nauki i wypoczynku dziecka. Rodzice mają duże możliwości wpływania na zachowanie właściwych proporcji między tymi elementami.

Praca domowa, to przede wszystkim odrabianie zadawanych lekcji. Jest to integralna część nauki, ważne ogniwo jednostki lekcyjnej.

Uczniowie na lekcji uczą się, rozwiązują pod kierunkiem nauczyciela zadania, przeprowadzają doświadczenia, samodzielnie zdobywają określone programem wiadomości i umiejętności. W pracy domowej dzieci utrwalają wyniesione z lekcji wiadomości i umiejętności, usprawniają je drogą ćwiczeń. Ponadto pogłębiają i uzupełniają nabytą w czasie lekcji wiedzę oraz samodzielnie przygotowują się do następnej lekcji.

O jakości uczenia i wychowania dzieci decydują: nauczyciele, sami uczniowie i rodzice.

Każdy z nich jest tak samo ważny.

Bez aktywności rodzica edukacja dziecka nie będzie udana.

Bez pomocy rodziców we właściwym zaplanowaniu i zorganizowaniu dnia, dziecko szybko się zniechęci, gdyż nie poradzi sobie z organizacją czasu. Zacznie mu się wydawać, że nauka zajmuje mu cały dzień, i traci możliwość do zabawy. Ignorując naukę będzie nawarstwiał zaległości i coraz bardziej zniechęcał się do obowiązku szkolnego. Zadziała mechanizm „błędnego koła”. Mając zaległości, będzie otrzymywał negatywne oceny, a to spowoduje niezadowolenie rodziców i krytykę metod szkolnych. Dziecko przekonane tym, że szkoła jest niesprawiedliwa, tym bardziej przestanie się uczyć.

DZIECKO POZOSTAWIONE SAMO ZE SWOIMI PROBLEMAMI WYCOFUJE SIĘ Z ŻYCIA LUB SZUKA POMOCY U INNYCH – NIE ZAWSZE WŁAŚCIWYCH OSÓB!

W planie dnia ucznia należy uwzględnić następujące czynności:

- Wstawanie i przygotowanie się do szkoły.
- Pobyt w szkole.
- Odrabianie zadań domowych.
- Pomoc w domu.
- Zajęcia pozalekcyjne.
- Czytanie i ulubione zajęcia.
- Rozrywki.
- Sen nocny
-

Rodzice mogą pomóc poprzez:

- świadome wyrabianie u własnych dzieci pozytywnej motywacji uczenia się,
- stworzenie im odpowiednich warunków odrabiania lekcji,
- okazywanie stałego zainteresowania ich postępami w nauce,
- właściwe reagowanie na otrzymane oceny, zwłaszcza niedostateczne.

Pozytywna motywacja uczenia się dzieci pozostaje w ścisłym związku z ich stosunkiem do szkoły, a zwłaszcza nauczycieli. Rodzice powinni łagodzić wszelkie uprzedzenia dzieci do szkoły czy nauczycieli. Nie wolno rygorystycznie nakłaniać dzieci do odrabiania zadań domowych, bowiem stępią się lub eliminuje resztki ich zainteresowania nauką. Ważne jest, aby odwoływać się do ich zainteresowań i odpowiednio pobudzać ich pasję poznawczą. Ważnym czynnikiem mobilizującym uczniów jest przede wszystkim ich akceptacja przez rodziców, tzn. uznanie ich takimi, jakimi są naprawdę.

Zapewnienie dzieciom odpowiednich warunków odrabiania lekcji ma także duże znaczenie dla ich postępów w nauce. Chodzi o to, aby dzieci mogły odrabiać lekcje w atmosferze spokoju. Zapewni to dziecku należyłą koncentrację uwagi podczas wykonywania pracy domowej.

W procesie edukacji rodzic jest najważniejszym partnerem dla dziecka. To od rodzica w dużej mierze zależy jego rozwój fizyczny, społeczny i intelektualny. Odgrywa zasadniczą rolę w kształtowaniu ich poglądów na wykształcenie. Pomaga im osiągnąć zamierzone cele. Rodzice mogą zrobić bardzo wiele, stając się dla dziecka dobrym wzorcem i stwarzając otoczenie zachęcające do nauki. Ogromne znaczenie ma konsekwentne zachowanie się rodziców.

Okazywanie dziecku stałego zainteresowania jego postępami w nauce to ważny czynnik zapewniający dziecku wysoki poziom osiągnięć szkolnych. Rodzice powinni podczas rozmowy z dzieckiem zapytać, co było tematem lekcji w szkole, czego się dowiedział nowego, jakie i z czego otrzymał oceny, jaka panowała atmosfera w klasie, co ciekawego działo się podczas przerw. Duże znaczenie ma systematyczna kontrola prac domowych.

Właściwe reagowanie rodziców na otrzymane oceny przez dziecko, zwłaszcza niedostateczne ma duże znaczenie dla zapewnienia zadowalających osiągnięć dziecka. Ważne jest tutaj okazywanie dziecku zrozumienia i szukanie wspólnie z nim przyczyn niepowodzeń szkolnych. Istotne jest w tym momencie przeprowadzenie rozmowy nauczyciela z rodzicami.

*Jednak najważniejszą rzeczą jest **postawa rodziców wobec uczącego się dziecka**.*

Dziecko wykonując swoje obowiązki, powinno być przekonane o ich ważności.

Dlatego tak ważne jest zainteresowanie sprawami ucznia ze strony rodziców, życzliwość, zachęta do nauki, dostrzeganie przez rodziców jego sukcesów i porażek, pomoc w niwelowaniu trudności i pojawiających się kłopotów w nauce, rozmowy o szkole, o tym, czego się nauczyło, systematyczność w kontrolowaniu odrabianych prac domowych oraz wyników w nauce, stosowanie pochwał i nagród.

W związku z tym, aby w mądry sposób pomóc dziecku w nauce, należy :

- mobilizować dziecko, aby codzienna nauka odbywała się w tym samym czasie, po obiedzie i odpoczynku,
- uczyć systematyczności (wprowadzić stałą godzinę odrabiania zadań domowych) ,
- zapewnić naukę w stałym miejscu, w ciszy i spokoju,
- przed przystąpieniem do nauki czy odrabiania zadań domowych uporządkować przez dziecko swoje miejsce pracy i przygotować potrzebne pomoce i przybory,
- zadbać o odpowiednie miejsce pracy dla dziecka (uprzątnięte biurko z zabawek i zbędnych rzeczy, które rozpraszają uwagę dziecka, odpowiednie oświetlenie- światło powinno padać z lewej strony dla ucznia praworęcznego i odwrotnie, wywietrzony pokój) ,
- nie rozpraszać uwagi dziecka w czasie odrabiania przez niego zadań domowych (nie rozmawiać z nim na inne tematy, nie wydawać poleceń, a wszelkie dodatkowe obowiązki powinno wykonywać po odrobieniu lekcji),
- ograniczyć dostęp do komputera, telewizji, telefonu ponieważ odciąga to dziecko od samodzielnego myślenia, czytania książek i obowiązków szkolnych,
- po każdych 45 minutach pracy robić 5-10 minutowe przerwy, jeżeli dziecko nie jest w stanie pracować przez dłuższy czas należy wprowadzić częstsze przerwy i dopilnować, aby ukończyło rozpoczętą pracę.
- nie wykonywać zadań za dziecko, tylko z dzieckiem,
- wspierać je, ale nie wyręczać w pracy,
- doceniać każdy przejaw samodzielności,
- konsekwentnie egzekwować jego obowiązki szkolne,
- po wykonaniu każdego zadania, wymagającego od dziecka wysiłku pochwalić je,
- chwalić dziecko, gdyż to rozwija jego inwencję, pozwala uwierzyć w siebie (ciągłe narzekanie, powtarzanie negatywnych opinii nudzi i zniechęca dziecko),
- nie karać i nie upokarzać za niepowodzenia szkolne,
- podczas odrabiania zadań, służyć radą, wskazywać możliwości oraz sprawdzać efekty pracy,
- wdrażać do obowiązku odrabiania lekcji i uczenia się z lekcji na lekcję,
- zwracać uwagę na solidne uczenie się, w tym na staranne prowadzenie zeszytów,
- znać potrzeby i problemy dziecka (rozmawiać o jego kłopotach, sukcesach i przyjaźniach szkolnych),
- cierpliwie wysłuchać dziecko, a następnie informować, co nam się podoba lub nie i pomóc mu,

- pomóc dziecku tak zaplanować dzień, żeby był czas na naukę, zabawę i posiłek (niewłaściwy rytm pracy i wypoczynku oraz nie zaspakajanie potrzeb biologicznych dziecka powoduje osłabienie jego organizmu oraz szybkie męczenie się),
- stwarzać atmosferę poszanowania nauki (rozmawiać o książkach, filmach, zabierać do kina, teatru, wspólnie czytać fragmenty książek i opowiadać je),
- zapewnić możliwość korzystania ze słowników, encyklopedii, czasopism czy innych pomocy dydaktycznych, rozwijających zainteresowania dziecka),
- doceniać każdy przejaw samodzielności,
- nie odsyłać dziecka do odrabiania lekcji za karę, ponieważ nauka będzie kojarzyła mu się z przykrością i nigdy jej nie polubi (obawa przed karą może być przyczyną stanów lękowych, powodować dodatkowe trudności w koncentracji uwagi),
- pohamować swoje fałszywe ambicje, bądź też nie wymagać wyników w nauce, których dziecko nie jest w stanie osiągnąć,
- nie rozmawiać w obecności dziecka o nauczycielach, ponieważ prowadzi to do lekceważenia przez ucznia ich pracy i starań,
- pozostawać w stałym kontakcie z nauczycielami i działać zgodnie z ich zaleceniami,

Gdy dziecko nie spisyuje się w szkole tak, jak byśmy tego chcieli, rodzice często unikają kontaktu ze szkołą, nie chcąc słyszeć niepochlebnych opinii o dziecku. A przecież dobro dziecka wymaga, aby odpowiednimi warunkami domowymi wyrównać braki w jego zdolnościach, wiedzy i charakterze. **Kontakt ze szkołą i porozumiewanie się z nauczycielami może tylko pomóc rodzicom w trudnej pracy wychowawczej.**

**SKUTECZNA POMOC RODZICA–
PROWADZI DO SAMODZIELNOŚCI DZIECKA,
A NIE DO UZALEŻNIENIA SIĘ DZIECKA
OD POMOCY I POMAGAJĄCEGO!!!**

